

og naar det fremhæves saa stærkt, at Krigstoldskatten trykker saq overordentlig haardt paa den fattige Deel af Befolkningen, hvortmod Indkomstskatten vil trykke mere paa den mere velhavende Deel, da er jeg ikke fuldkommen enig i nogen af Delene, thi jeg troer, at det er meget vanskeligt at sige, hvem der bærer den største Deel af Krigstoldskatten, enten Sælgeren eller Kjøberen, og paa den anden Side troer jeg ogsaa, at den overordentlige Skat saaledes som den hidtil har været anvendt, falder haardest paa Middelclassen. Jeg veed meget godt, at den fattige Deel af Befolkningen ikke kan komme til at svare Indkomstskat, og den mere velhavende Deel kan der slet ikke trykke, og maaskee det ogsaa er vanskeligt at faae de høie Indtægter frem. Jeg kunde derfor gjerne være enig med dem, som have foreslaaet en stigende Scala, men jeg vilde dog hellere, naar jeg kunde faae den Forskjel, jeg nævnte med Hensyn til Britagelsen, udjævnet, blive staaende derved og give Slip paa den stigende Scala. Jeg vilde, som sagt, helst have et reent Procentssystem, men kan jeg ikke naae det, er jeg glad ved, hvad der er opnaaet i Loven, og maa bestemt fraraade at komme tilbage til det System, vi havde i den forrige Lov. Jeg er i det Hele taget ikke nogen Ven af Indkomstskat, ikke af den Grund, at jeg anseer den for unødvendig, thi en overordentlig Skat vil vistnok blive nødvendig i den kommende Tid, men jeg er ved at arbeide paa Beregningen og Rigtningen af en Indkomstskat, kommen til den Overbeviisning, at det er saare vanskeligt at faae Indtægterne dragne frem. Dernæst er der den Umstændighed, at naar man gaar til Procentssystemet, bliver det overordentlig dyrt at faae Skatten indbrævet. Derfor holder jeg meget mere paa denne Toldkrigsstat, og dersom jeg skulde gaae med til at forandre den, skulde det kun være en Revision af Toldloven, hvorefter jeg slet ikke vilde gaae ind paa at formindre Toldafgifterne eller Toldsatserne. Jeg troer, at Vanskeligheden ved at faae Indtægterne beregnede i høj Grad vil vinde ind, naar man istedetfor at beregne Indtægten, gik til en Formueskat, hvorved man beregnede enhver Mand's Formue, saavel i faste Eiendomme

som i rentebærende Activer og øvrige Formue, som ikke bestaaer i faste Eiendomme. En saadan Udgjørelse af Enhvers Formue, mener jeg, kunde lade sig iværksætte derved, at der ligesom der nu høves faste Jordboniteringsmænd i hver Commune, ogsaa valgtes tre faste Vurderingsmænd, hvoraf den 3die kun skulde bruges i det Tilfælde, at Nogen stod i Familieforhold til de To, eller En af de To skulde sættes i Skat, man kunde saa ved Siden deraf have en Skattecommissair, enten for en større eller mindre Kreds, men Vurderingen skulde foretages af de to Vurderingsmænd. Det vilde efter min Mening i mangfoldige Tilfælde være af overordentlig Nytte for Staten saaledes at have en Oversigt over alle Formuer. Vilde man ved Siden deraf have en Indkomstskat af det personlige Erhverv, saa kunde man ogsaa tage den med, men selv om man ogsaa vil have Indkomstskat af det Hele, troer jeg dog, at en saadan Vurdering af Formuen var en meget bedre Factor, at bygge Beregningen paa end Hartkornet, thi Hartkornet er en høist ulige Factor. Jeg kender Eiendomme i Sjælland paa mellem 3 og 6 Skpr. Hartkorn, som kunne holde 12 til 14 Creaturer og 3 Heste, og jeg kender andre Eiendomme, som have indtil 4 Edr. Hartkorn, og som slet ikke have større Creaturbesætning. Dette er et Bæviis paa, hvor ulige Hartkornet er ansat, og hvor lidt det svarer til de virkelige Værdier. Dette troer jeg kan tjene som Bæviis paa, at en Fremdragelse af Værdierne i hver Commune og i hver Egn vilde være til overordentlig Nytte for en Skats Beregning, hvad enten man saa vil kalde den en Formueskat eller en Indkomstskat. Naar man fik en saadan Beregning over Landets Formue, troer jeg ogsaa, at man, selv om man vilde kalde Skatten en Indkomstskat, med god Grund kunde sige, at idetmindste rentebærende Activer maatte svare en højere Procentsskat end alle andre Indtægter, thi som bekendt er det den rentebærende Capital, som i Grunden ingen Skat svarer til Staten. See vi hen til de indirecte Afgifter, f. Ex. Stempelafgiften, hvem er det saa i Almindelighed der kommer til at svare den? Det er Debitoren og ikke Creditoren. Og see vi hen til de andre nær-